

[Trafikministeren]

løsning, at man laver en ordning med de private busvognmænd, der kører for trafikskaberne ude omkring i landet. Jeg kan ikke se forskellen. Der er derimod set med mine briller en meget, meget stor forskel – det var bl.a. det, som Kristeligt Folkeparti trak frem – nemlig den sociale dimension i det her, det, at de handicappede og svært bevægelseshæmmede kan bevæge sig med de samme transportmidler som vi andre. Jeg mener, det er den løsning, vi skal frem til, og derfor er vi meget uenige med hensyn til en taxaordning, altså at give en særbehandling; det synes vi er synd. Vi har set, at det har kunnet lade sig gøre så mange andre steder. Sidste gang, vi behandlede dette, nævnte hr. Arne Melchior netop Manhattan, hvordan man i denne storby med de mange transportere, der foregår dér, og overfyldte busser alligevel har handicapservice i meget stort omfang.

Så er jeg glad for, at hr. Arne Melchior trækker spørgsmålet om togene og lavbusserne frem. I de nye IC3-tog, vi skal have anskaffet nu, og i de gamle, der allerede kører, er vi i gang med at lave og har allerede sat handicapforanstaltninger i værk, som det er hr. Arne Melchior bekendt. Det er ikke den helt rigtige løsning, vi har kunnet tilbyde i S-togene, men i de nye IC2- og IC4-tog er der de samme handicapforanstaltninger som i IC3-toget. Det samme overføres til de nye S-tog, der skal laves, således at man kører efter samme koncept, og det tror jeg vi alle sammen kan være meget tilfreds med.

Det er da også med meget stor tilfredshed, jeg har set, at der er kommet flere og flere elevatorer på jernbanestationerne. Jeg har netop været en tur rundt, og der har virkelig været udfoldet anstrengelser for at løse det bedst muligt for alle dem, der er bevægelseshæmmede. Her taler vi også om en anden gruppe. For som hr. Arne Melchior nævnte, er det meget svært at sige, hvor mange det drejer sig om, for hvor mange over 70 år tilhører ikke denne gruppe uden at være registreret? Derfor er tallet næsten umuligt at gøre op. Nogle er registreret, og så har vi en stor mængde, der er lige så dårligt gående, som ikke er registreret. Derfor er jeg enig med hr. Arne Melchior i, at vi kan ikke finde ud af, hvor stort tallet er. Jeg tror, at det er meget, meget større, end vi overhovedet regner med.

Jeg vil også gerne takke for Det Radikale Venstres tilslutning, og jeg er enig med hr. Jørgen Kvist Jensen fra Kristeligt Folkeparti, som jeg omtalte det før.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at Fremskridtspartiet er enig i ministerens synspunkt om, at det ønskelige vil være, at så mange handicappede som muligt kommer til at deltage i den kollektive trafik. Vi mener bare, at netop den gruppe af svært bevægelseshæmmede alligevel kommer til at køre individuelt. De kommer desværre ikke til at tage del i den kollektive trafik, og det er derfor, Fremskridtspartiet mener, at der burde være en mulighed for at lave en taxaordning netop for disse individuelle kørsler.

Så skal jeg lade være med at drille ministeren mere med hensyn til HT, hvor mange private vognmænd der er osv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om frø, kartofler og planter.
Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 9/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Henrik Dam Kristensen (S):**

Lovforslag nr. L 52 er en genfremsættelse fra